

- 2) Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar, ret til en retfærdig rettergang og ret til en effektiv domstolsbeskyttelse. Sagsøgeren er hverken blevet meddelt eller underrettet om eventuelle omstændigheder, som lægges selskabet til last med henblik på at begrunde den for selskabet bebyrdende foranstaltning. Rådet gav ikke sagsøgeren fuld indsigt i sine sagsakter, gav ikke selskabet de anmodede dokumenter (herunder præcise og personaliserede oplysninger, der begrundede de anfægtede restriktive foranstaltninger), og afslørede ikke over for sagsøgeren de eventuelle beviser, som lægges selskabet til last. Sagsøgeren blev nægtet retten til at blive hørt af Rådet, således som selskabet ellers udtrykkeligt havde anmodet om. Ovennævnte tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar — navnlig undladelsen af at give sagsøgeren meddelelse om de beviser, som lægges selskabet til last — medfører en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til en effektiv domstolsbeskyttelse.
- 3) Med det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet foretog et åbenbart urigtigt skøn, da det vedtog de restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren. Den begrundelse, som Rådet har gjort gældende over for sagsøgeren, udgør ikke en tilstrækkelig begrundelse. Desuden har Rådet hverken fremlagt bevis for eller oplysninger til at godtgøre den begrundelse, som Rådet har gjort gældende med henblik på at begrunde de anfægtede restriktive foranstaltninger, hvilke bygger på simple påstande.
- 4) Med det fjerde anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at de anfægtede restriktive foranstaltninger henset til manglerne i Rådets undersøgelse forud for deres vedtagelse er fejlbehæftede og ulovlige. Rådet foretog ikke en reel undersøgelse af omstændighederne i den foreliggende sag, men begrænsede sig til at efterleve anbefalingerne fra FN's Sikkerhedsråd og vedtage de af medlemsstaterne fremsatte forslag.

Sag anlagt den 15. marts 2013 — Iralco mod Rådet

(Sag T-158/13)

(2013/C 147/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Iranian Aluminum Co. (Iralco) (Teheran, Iran) (ved solicitors S. Millar og S. Ashley og barrister M. Lester)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 om

gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran annulleres, for så vidt som de anfægtede retsakter omfatter sagsøgeren.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

- 1) Med det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har undladt at give en passende og tilstrækkelig begrundelse for at udpege sagsøgeren.
- 2) Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har undladt at sikre sagsøgerens ret til forsvar og til en effektiv domstolsprøvelse.
- 3) Med det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har begået en åbenbar fejl ved at antage, at nogen af kriterierne for opførelse på listen var opfyldt.
- 4) Med det fjerde anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådets afgørelse om at udpege sagsøgeren har tilsidesat dennes grundlæggende rettigheder uden begrundelse eller forholdsmæssighed, herunder sagsøgerens ret til beskyttelse af sin ejendom, virksomhed og omdømme.

Sag anlagt den 15. marts 2013 — HK Intertrade mod Rådet

(Sag T-159/13)

(2013/C 147/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: HK Intertrade Co. Ltd (Wanchai, Hong-Kong) (ved solicitor J. Grayston og advokaterne P. Gjortler, G. Pandey, D. Rovetta, N. Pilkington og D. Sellers)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 (EUT L 356, s. 71) om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 (EUT L 356, s. 55) om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran annulleres, for så vidt som de angår sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har gjort fem anbringender gældende vedrørende tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift samt tilsidesættelse af traktaterne og af retsregler om deres gennemførelse: tilsidesættelse af retten til at blive hørt, tilsidesættelse af underrettingspligten, utilstrækkelig begrundelse, tilsidesættelse af retten til forsvar, og åbenbart fejlskøn.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Rådet har undladt at foretage en høring af selskabet og har tilsidesat sin forpligtelse til at underrette selskabet. Desuden har Rådet undladt at give en tilstrækkelig begrundelse, hvilket blev forværret af, at Rådet undlod at besvare sagsøgerens begæringer om aktindsigt og generel offentliggørelse. Rådet har ved disse undladelser tilsidesat retten til forsvar for selskabet, som blev nægtet muligheden for effektivt at argumentere imod Rådets konklusioner, eftersom disse konklusioner blev foreholdt selskabet. I modsætning til, hvad der er gjort gældende af Rådet, er selskabet ikke en »dækvirksomhed« for National Iranian Oil Company (NIOC), og under alle omstændigheder har Rådet ikke godtgjort, at alene den omstændighed, at selskabet blev oprettet som et datterselskab af NIOC, var tilstrækkeligt til at medføre en økonomisk gevinst for den iranske stat, som ville være i strid med formålet med de anfægtede foranstaltninger. Rådet har yderligere klart tilsidesat retten til forsvar og endelig foretaget et åbenbart fejlskøn.

Sag anlagt den 15. marts 2013 — Bank Mellat mod Rådet

(Sag T-160/13)

(2013/C 147/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Bank Mellat (Teheran, Iran) (ved solicitors S. Zaiwalla, P. Reddy og F. Zaiwalla, D. Wyatt, QC, og barrister R. Blakeley)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1, stk. 15, i Rådets forordning (EU) nr. 1263/2012 ⁽¹⁾ annulleres, og/eller
- Artikel 1, stk. 15, i Rådets forordning (EU) nr. 1263/2012 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Det fastslås, at artikel 1, stk. 16, i Rådets afgørelse 2012/635/FUSP ⁽²⁾ ikke finder anvendelse på sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort fire anbringender gældende.

- 1) Med første anbringende gøres gældende, at den finansielle embargo ikke er en »nødvendig foranstaltning« og dermed savner enhver hjemmel i artikel 215 TEUF derved, at den ikke har nogen rationel forbindelse med det relevante udenrigspolitiske formål.
- 2) Med andet anbringende gøres gældende, at den finansielle embargo under alle omstændigheder er uforholdsmæssig i forhold til det udenrigspolitiske formål, der angiveligt forfølges, og følgelig savner enhver hjemmel i artikel 215 TEUF.
- 3) Med tredje anbringende gøres gældende, at den finansielle embargo er i strid med EU-rettens almindelige grundsætninger og artikel 215, stk. 3, TEUF. Den strider navnlig mod principperne om proportionalitet, retssikkerhed og forbud mod vilkårlighed samt kravet om, at sanktioner skal indeholde de nødvendige retlige garantier.
- 4) Med fjerde anbringende gøres gældende, at den finansielle embargo krænker sagsøgerens ejendomsret, ret til at drive handel og ret til frie kapitalbevægelser samt proportionalitetsprincippet.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1263/2012 af 21.12.2012 om ændring af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 34).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15.10.2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 282, s. 58).

Sag anlagt den 18. marts 2013 — Magic Mountain Kletterhallen m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-162/13)

(2013/C 147/46)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Magic Mountain Kletterhallen GmbH (Berlin, Tyskland), Kletterhallenverband Klever e.V. (Leipzig, Tyskland), Neoliet Beheer BV (Son, Nederlandene) og Pedriza BV (Haarlem, Nederlandene) (ved advokaterne M. von Oppen og A. Gerdung)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse K(2012) 8761 endelig af 5. december 2012, vedrørende statsstøtte SA.33952 (2012/NN) — Tyskland, Deutschen Alpenvereins klatreanlæg annulleres i henhold til artikel 264, stk. 1, TEUF.